

Duben na mokřadních loukách u rybníka Kyselka nedaleko Nové Vsi. Foto Přemysl Tájek.

Pramenné vývěry a rašeliniště Slavkovského lesa – světově významné mokřady

Přemysl Tájek

Po několika marných pokusech patrně nezbyvá než konstatovat, že vměstnat pojednání o mokřadech Slavkovského lesa na jednu stránku v Arnice zkrátka není možné. Naštěstí se ale lze odkázat na celý pětidílný seriál, který byl mokřadům Slavkovského lesa na stránkách Arniky věnován v letech 2012–2014. Motivací k napsání seriálu bylo tehdy zařazení zdejších mokřadů mezi takzvané ramsarské lokality – tedy výjimečné mokřady chráněné Ramsarskou úmluvou, přesněji „Úmluvou o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva“. Úmluva byla v roce 1971 přijata většinou států světa v íránském městě Ramsar a k letošnímu roku chrání po celém světě přes 2500 míst.

Lokalita pojmenovaná „Pramenné vývěry a rašeliniště Slavkovského lesa“ byla na seznam zapsána v roce 2012, po čtyřech letech příprav a schvalování. S nadsázkou občas říkám, že se tím zařadila po bok tak významných

míst jako je třeba Pantanal nebo jezero Titicaca. V Čechách pak mezi třináct dalších mimořádných území, jakými jsou třeba Krušnohorská či Šumavská rašeliniště nebo Podzemní Punkva.

Název „Pramenné vývěry a rašeliniště Slavkovského lesa“, dobře zohledňuje fakt, že se lokalita skládá ze dvou oddělených částí. Západní zahrnuje území národní přírodní rezervace Kladské rašeliny a navazující, převážně lesní, mokřadni stanoviště. Východní část ramsarské lokality je tvořena především nelesními stanovišti s množstvím minerálních pramenů.

Pro podrobnější představení mokřadů nezbyvá než odkázat na zmíněný seriál v Arnice, který vás zavede do jednotlivých částí: zapomenutých rašelinných zákoutí severní části, krajiny upolínů a obřích ostřic v části střední, do krajiny hnědásků, kruštíků a minerálek v části jižní, s rašelinným pohoupáním nakonec v části západní. ■